

Emléktábla - Peyer Péter epitáfiuma a felkai evangélikus templomból, Krisztus színeváltozásának ábrázolásával

Bútorgyűjtemény

Leltári szám:	19084
Készítés ideje:	1663
Készítés helye:	Szepesség; Felka (Vel'ká)
Anyag:	fenyőfa alap (vakfa); hársfa
Technika:	aranyozott; faragott; olajfestés
Méretek:	magasság: 180,5 cm szélesség: 142 cm

Az emléktábla az egykorú oltárok és epitáfiumok szerkezetét követi: feketére festett és márványerezéssel díszített keretét profilozott párkányok osztják három részre.

Fent voluták közt angyalfejes, fülkagylódíszes ovális kartusban a középkép jelenetével összefüggő felirat: PETRUS DIXIT / AD IESUM / DOMINE BONUM / NOS HIC ESSE / MAT: Cap 17.

A középkép Krisztus színeváltozását ábrázolja, a felhőkön Mózesrel és Illéssel, lent pedig a tanúként jelen levő három tanítvánnyal. Kétoldalt vörösmárványt utánzó kompozit fejezetes oszlop, az oszloptörzs közepén fehér veretdíszrel (Beschlágwerk), amely egyszerűbb formában az oszloplábazatokon és a koronázó részen is megismétlődik. A kerethez kétoldalt aranyozott, fehér és lüszteres festésű, fülkagyló-stílusú faragványok illeszkednek, melyek szárnyas angyalfejekben végződnek. A bal oldali faragvány a tábla egykori elhelyezésének adottságait követve enyhén előre hajlik.

A profilozott "predella"-részen a donációra vonatkozó felirat: FIGURAM HANCCE DE TRANSFIGURATIONE CHRISTI / UNA CUM ADIUNCTA CATHEDRA IN HONOREM ALTISSI / MI ECCLESIAE, HUIUS ORNAMENTUM UT ... SUI / SUORUMQ. MEMORIAM PROPRIIS SUMTIBUS / FIERI ATQ. FRIGI HIC CURAVIT PROVIDUS QUON/DAM AC CIRCUMSPECTUS DOMINUS PETRUS / PEYER ANO M. DC. LXIII MENS OCTOBRIS.

Az egykor szószékkel egybeépített emléktábla adományozója Peyer Péter, a Szepes megyei Felka német ajkú evangélikus polgárai közé tanozhatott. A tábla ugyanis a Magyar Nemzeti Galéria egyik epitáfiumával együtt (Itsz.: 81.1.M: nemesi származású fiú epitáfiuma - ld. [itt](#)) a Poprád melletti Felka – egykor evangélikus – templomának berendezéseként készült, s 1916-ban vétel útján jutotta Nemzeti Múzeumba. A plasztikus részek megegyező faragása, valamint a közép-képek hasonló festésmódja arra vall, hogy mindkét emléktábla azonos műhely munkája. Peyer Péter táblája az architektúra, valamint a díszítés egyes elemeiben (pl. a felső párkány erőteljes volutái, vagy a veretdíszrel ellátott, márványozott oszlopok) a zsegrai plébániatemplom 1677-es főoltárával is egyezést mutat.

Irodalom

- Batári Ferenc, Vadászi Erzsébet: *Bútorművészet a gótikától a biedermeierig*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2000. - p. 56. (Nr. 11.)
- Szerk.: Szilágyi András, Péter Márta: *Barokk és rokokó. Az európai iparművészet stíluskorszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1990. - Nr. 1.2. (Buzási Enikő)
- Mojzer Miklós: *A Magyar Nemzeti Galéria késő reneszánsz és barokk kiállítása. Képek és szobrok*. Magyar Nemzeti Galéria, Budapest, 1982. - p. 10., Nr. 324.; p. 9., Nr. 318. (analógia)

